

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (yhdeksäs jaosto)

5 päivänä marraskuuta 2014*

Valtiontuki — Tuki seuraavan sukupolven laajakaistaverkkojen käyttöönottoa varten Cornwallin ja Scillynsaarten alueella — Päätös, jossa tuki todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi — SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohta — Kumoamiskanne — Kilpailuasemaan kohdistuvan huomattavan vaikutuksen puuttuminen — Asiavaltuus — Asianomaisten osapuolten menettelylliset oikeudet — Osittainen tutkimatta jättäminen — Epäilyjä, joiden vuoksi muodollisen tutkintamenettelyn aloittaminen olisi perusteltua, ei ole

Asiassa T-362/10,

Vtesse Networks Ltd, kotipaikka Hertford (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajanaan H. Mercer, QC,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään B. Stromsky ja L. Armati,

vastaajana,

jota tukevat

Puolan tasavalta, asiamiehinään aluksi M. Szpunar ja B. Majczyna, sittemmin M. Majczyna,

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehinään aluksi S. Behzadi-Spencer ja L. Seeboruth, sittemmin M. Seeboruth, J. Beeko ja L. Christie, avustajanaan aluksi barrister K. Bacon, sittemmin barrister S. Lee,

ja

British Telecommunications plc, kotipaikka Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajinaan aluksi asianajajat M. Nissen ja J. Gutiérrez Gisbert, sittemmin asianajajat Nissen ja G. van de Walle de Ghelcke ja lopuksi asianajajat van de Walle de Ghelcke ja J. Rivas Andrés sekä barrister J. Holmes,

väliintulijoina,

ja jossa vaaditaan kumottavaksi komission 12.5.2010 tekemä päätös K(2010) 3204, jossa todettiin, että tukitoimenpide ”Cornwall and Isles of Scilly Next Generation Broadband”, jolla myönnetään tukea Euroopan aluekehitysrahastosta seuraavan sukupolven laajakaistaverkkojen käyttöönottoa varten Cornwallin ja Scillynsaarten alueella, on SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukainen (valtiontuki N 461/2009 – Yhdistynyt kuningaskunta),

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (yhdeksäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja G. Berardis sekä tuomarit O. Czúcz ja A. Popescu (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies C. Kristensen,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 3.7.2014 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

- 1 Kantaja eli Vtesse Networks Ltd on televiestintäoperaattori, joka tarjoaa suuren kapasiteetin käyttöyhteyksiä lähinnä suurille yrityksille. Koska kantaja ei itse omista suuren kapasiteetin yhteyksien verkkoja, se vuokraa kyseisiä yhteyksiä muilta televiestintäoperaattoreilta ja täydentää tätä hankintaa rakentamalla mittatilausverkkoliittymiä.
- 2 British Telecommunications plc (jäljempänä BT), joka on Yhdistyneen kuningaskunnan perinteinen televiestintäoperaattori, oli ennen yksityistämistään julkinen yritys, joka tunnettiin nimellä British Telecom. Se tarjoaa suuren valikoiman palveluja televiestintäalalla, ja näihin palveluihin kuuluu suuren kapasiteetin käyttöyhteyksien vuokraaminen.

Hallinnollinen menettely

- 3 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ilmoitti aikomuksestaan myöntää valtiontukea seuraavan sukupolven laajakaistaverkkojen (joita kutsutaan nimellä NGA-verkot) käyttöönotolle Cornwallin ja Scillynsaarten alueella (jäljempänä ilmoitettu toimenpide). Ilmoitus kirjattiin 29.7.2009 Euroopan komissiossa, joka sai 28.9.2009 lisätietoja Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisilta.
- 4 Komissiossa kirjattiin 21.10.2009 kantelu, jonka kantaja oli jättänyt ilmoitetusta toimenpiteestä.
- 5 Asiakirja-aineistosta ilmenee seuraavaa:
  - kantelu toimitettiin 23.10.2009 Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisille, jotka esittivät huomautuksensa 23.11.2009
  - kantajan 9.11.2009 toimittamat lisätiedot lähetettiin Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisille 19.11.2009, ja nämä esittivät huomautuksensa 4.12.2009
  - komissio pyysi 28.1.2010 päivätyllä kirjeellä Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisilta selvennyksiä, ja nämä vastasivat 3.3.2010 päivätyllä kirjeellä
  - kantajan viimeistä asiakirjaa, joka jätettiin 16.3.2010, ei toimitettu Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisille, koska komissio katsoi, ettei kyseisen asiakirjan sisältö edellyttänyt huomautuksia, koska asianomaiset tiedot koskivat kantajan tekemää toista kantelua.

Riidanalainen päätös

- 6 EY 108 artiklan 2 kohdassa määrättyä muodollista tutkintamenettelyä aloittamatta komissio teki 12.5.2010 päätöksen K(2010) 3204, jossa ilmoitettu toimenpide todettiin sisämarkkinoille soveltuvaksi (jäljempänä riidanalainen päätös).
- 7 Riidanalaisen päätöksen 23-25 perustelukappaleessa kuvataan tarjouspyyntömenettely, joka aloitettiin sen operaattorin nimeämiseksi, joka saisi julkista rahoitusta NGA-verkkojen käyttöönottoa varten Cornwallin ja Scillynsaarten alueella. Kyseisestä 23 perustelukappaleesta ilmenee, että valtiontuki oli määrä myöntää tarjouspyynnön perusteella kilpailullisen neuvottelumenettelyn jälkeen julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/18/EY (EUVL L 134, s. 114) mukaisesti.
- 8 Riidanalaisen päätöksen 25 perustelukappaleesta ilmenee, että 17.3.2009 julkaistun hankintailmoituksen mukaan asianomaisten osapuolten oli täytettävä esikarsintakyselylomake, jonka avulla hakijayritykset voitiin arvioida alustavasti. Kyseisen lomakkeen tutkimisen jälkeen viittä tarjoajaa pyydettiin osallistumaan tarjouspyyntömenettelyyn, kaksi hylättiin ja yksi peruutti tarjouksensa. Pyyntö lopullisen tarjouksen esittämisestä tehtiin 28.8.2009 kahdelle kilpailullisessa neuvottelumenettelyssä edelleen mukana olleelle osallistujalle, jotka olivat BT ja Babcock-konsortio, johon kantaja kuuluu. Babcock-konsortio totesi 18.9.2009, ettei se tekisi lopullista tarjousta. BT:n lopullinen tarjous vastaanotettiin 16.10.2009. Tarjouksen muodollinen tutkiminen tapahtui vahvistetun menettelyn ja vahvistettujen objektiivisten kriteerien mukaisesti ja hankkeen strategiselle hallintokomitealle ehdotettiin, että BT valittaisiin tarjoajaksi.
- 9 Komissio esitti seuraavaksi kantajan kantelussaan mainitsemat eri seikat (riidanalaisen päätöksen 38-43 perustelukappale) sekä Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten kyseisestä kantelusta esittämien huomautusten sisällön (riidanalaisen päätöksen 44-49 perustelukappale).
- 10 Varmistuttuaan siitä, että ilmoitettuun toimenpiteeseen todella sisältyi valtiontukea (riidanalaisen päätöksen 50-57 perustelukappale), komissio arvioi sen sisämarkkinoille soveltuvuutta SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti, sellaisena kuin sitä on tulkittu valtiontukisääntöjen soveltamisesta laajakaistaverkkojen nopean käyttöönoton yhteydessä annetut yhteisön suuntaviivat (EUVL 2009, C 235, s. 7, jäljempänä suuntaviivat) huomioiden. Suuntaviivojen mukaisesti komissio tutki kyseisen toimenpiteen tavoitteen (riidanalaisen päätöksen 60-63 perustelukappale), sen luonteen kyseinen tavoite huomioiden, sen mahdollisesti aiheuttaman kilpailun vääristymisen ja sen mahdolliset vaikutukset kauppaan (riidanalaisen päätöksen 64-70 perustelukappale). Se katsoi, että suuntaviivoissa vahvistetut kriteerit laajakaistojen alalla täyttyivät käsiteltävässä asiassa ja että ilmoitettu toimenpide soveltui näin ollen sisämarkkinoille SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla (riidanalaisen päätöksen 71 ja 72 perustelukappale).

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

- 11 Kantaja nosti käsiteltävänä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 27.8.2010 toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 12 Unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 25.11.2010 toimittamallaan asiakirjalla BT ja unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 13.12.2010 toimittamallaan asiakirjoilla Puolan tasavalta sekä Yhdistynyt kuningaskunta pyysivät saada osallistua asian käsittelyn tukeakseen komission vaatimuksia.
- 13 Unionin yleisen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtajan 18.1.2011 antamalla määräyksellä Puolan tasavalta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ja tämän 25.1.2011 antamalla määräyksellä BT hyväksyttiin väliintulijoiksi.

- 14 BT jätti väliintulokirjelmänsä 29.3.2011 ja Puolan tasavalta sekä Yhdistynyt kuningaskunta omansa 31.3.2011.
- 15 Kantaja pyysi 6.6.2011 päivätyllä kirjeellä unionin yleistä tuomioistuinta vahvistamaan uuden määräajan vastauskirjelmän jättämiselle tai toteuttamaan prosessinjohtotoimen unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan 4 kohdan perusteella, jotta kantaja voisi jättää tällaisen kirjelmän. Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi vastauskirjelmän jättämistä koskevan määräajan pidentämispyynnön 1.7.2011. Prosessinjohtotoimea koskevasta pyynnöstä unionin yleinen tuomioistuin katsoi asianosaisia tästä pyynnöstä kuultuaan, ettei sitä ollut syytä hyväksyä.
- 16 Kantaja esitti 8.7.2011 huomautuksensa BT:n, Puolan tasavallan sekä Yhdistyneen kuningaskunnan väliintulokirjelmistä.
- 17 Kun unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin, esittelevä tuomari määrättiin yhdeksänteen jaostoon, jolle käsiteltävänä oleva asia tämän vuoksi siirrettiin.
- 18 Työjärjestyksen 64 artiklassa määrättyinä prosessinjohtotoimina unionin yleinen tuomioistuin (yhdeksäs jaosto) pyysi yhtäältä asianosaisia vastaamaan tiettyihin kysymyksiin ja toisaalta komissiota esittämään useita asiakirjoja. Asianosaiset noudattivat pyyntöjä.
- 19 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- ottaa kanteen tutkittavaksi
  - kumoaa riidanalaisen päätöksen 72 perustelukappaleen
  - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 20 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- jättää kanteen osittain tutkimatta ja katsoo joka tapauksessa, että se on perusteeton
  - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 21 Komission vaatimusten tueksi BT vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- jättää omasta aloitteestaan kanteen tutkimatta
  - toissijaisesti jättää kanteen osittain tutkimatta ja katsoo joka tapauksessa, että se on perusteeton
  - velvoittaa joka tapauksessa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut BT:n oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.
- 22 Komission vaatimusten tueksi Puolan tasavalta vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen, koska siltä puuttuu kohde
  - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 23 Komission vaatimusten tueksi Yhdistynyt kuningaskunta vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen
  - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

- 24 Kanteensa tueksi kantaja esittää kolme kanneperustetta, joista ensimmäinen koskee tosiseikkojen ilmeisiä arviointivirheitä, toinen SEUT 102 artiklan soveltamatta jättämistä tai sen rikkomista ja kolmas puolustautumisoikeuksien loukkaamista.

Tutkittavaksi ottaminen

- 25 Tässä kanteessa väitetään yhtäältä, että kanne on jätettävä tutkimatta työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määrätyt vaatimukset huomioiden, ja toisaalta, että kantajalla ei ole asiavaltuutta vaatia riidanalaisen päätöksen kumoamista.

Kannekirjelmän yhdenmukaisuus työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan kanssa

- 26 Komissio väitti vastineessaan ja suullisessa käsittelyssä, että toinen kanneperuste on työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti jätettävä tutkimatta. Kantaja ei sen mukaan nimittäin täsmentänyt kanteensa laajuutta tämän kanneperusteen osalta. Tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, joihin kantaja tukeutuu, ei komission mukaan lisäksi mainittu selvästi.
- 27 BT väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen pitäisi omasta aloitteestaan laajentaa komission esittämä toista kanneperustetta koskeva oikeudenkäyntiväite koskemaan koko kannekirjelmää. Se huomauttaa, että komissio vastasi vastineessaan useimpiin kannekirjelmässä esitettyihin seikkoihin lähinnä siksi, että se sai tietoonsa asian tosiseikat jo hallinnollisessa menettelyssä ja että se tulkitisi ”spekulatiivisesti” kantajan esittämiä kanneperusteita. BT:n näkemyksen mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei kuitenkaan kykene harjoittamaan valvontaansa yksinomaan kannekirjelmässä esitettyjen seikkojen perusteella.
- 28 Tältä osin on muistettava, että Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan ensimmäisen kohdan, jota sovelletaan perussäännön 53 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla oikeudenkäyntiin unionin yleisessä tuomioistuimessa, ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan kanteessa on mainittava oikeudenkäynnin kohde ja yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista.
- 29 Näiden mainintojen on oltava riittävän selkeitä ja täsmällisiä, jotta vastaaja voi valmistella puolustuksensa ja jotta unionin yleinen tuomioistuin voi tarvittaessa ratkaista kanteen tukeutumatta muihin tietoihin. Oikeusvarmuuden ja hyvän oikeudenhoidon takaamiseksi kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksenä on, että ne oleelliset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin kanne perustuu, käyvät ilmi ainakin pääpiirteittäin itse kannekirjelmän tekstistä, kunhan ne on esitetty johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi (asia T-85/92, De Hoe v. komissio, määräys 28.4.1993, Kok., s. II-523, 20 kohta; asia T-113/96, Dubois et Fils v. neuvosto ja komissio, tuomio 29.1.1998, Kok., s. II-125, 29 kohta ja asia T-294/04, Internationaler Hilfsfonds v. komissio, määräys 11.7.2005, Kok., s. II-2719, 23 kohta).
- 30 Käsiteltävässä asiassa kannetta ei ole syytä jättää tutkimatta sillä perusteella, ettei se täytä Euroopan unionin perussäännön 21 artiklan eikä unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan vaatimuksia. Vaikka komission piti vastineensa tietyissä kohdissa tulkita kantajan argumentteja, joista tietyt kantaja vahvisti 8.7.2011 päivätyissä huomautuksissaan, komission ja väliintulijoiden esittämät yksityiskohtaiset perustelut kanteen perusteltavuudesta vahvistavat, että kannekirjelmä on riittävän selvä ja täsmällinen, jotta asianosaiset saattoivat valmistella tehokkaasti puolustuksensa.

31 On joka tapauksessa niin, että siltä osin kuin työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohta koskevat väitteet liittyvät eri kanneperusteiden tutkittavaksi ottamiseen, unionin yleinen tuomioistuim tutkii ne tarvittaessa eri kanneperusteiden käsittelyn yhteydessä.

Riidanalaiasta päätöstä koskeva kantajan asiavaltuus

32 Komissio ja Puolan tasavalta eivät väitä kirjallisessa käsittelyssä, ettei kannetta voida ottaa tutkittavaksi asiavaltuuden puuttumisen vuoksi. BT puolestaan väittää, että ensimmäinen ja toinen kanneperuste, joissa kyseenalaistetaan se, onko riidanalainen päätös perusteltu, on jätettävä tutkimatta, koska kantaja ei täyttänyt oikeuskäytännössä vahvistettuja kriteerejä ja koska ne ovat joka tapauksessa perusteettomia. Kolmas kanneperuste, joka koskee kantajan menettelyllisten oikeuksien suojaamista, on BT:n mukaan myös jätettävä tutkimatta, koska kantaja ei esittänyt minkäänlaisia todisteita sen väitteensä tueksi, jonka mukaan se on SEUT 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu se, jota asia koskee. Yhdistynyt kuningaskunta puolestaan ilmaisee väliintulokirjelmässään yksinomaan epäilyjä ensimmäisen ja toisen kanneperusteen tutkittavaksi ottamisesta samoista syistä kuin mitä BT esitti.

33 Aluksi on muistutettava, että Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 40 artiklan neljännessä kohdassa, jota perussäännön 53 artiklan mukaan sovelletaan unionin yleisessä tuomioistuimessa, määrätään kylläkin, että väliintulijat eivät voi esittää vaatimuksia, jotka eivät ole tuettavan asianosaisen vaatimusten mukaisia, mutta jos kysymys on ehdottoman prosessinedellytyksen puuttumista koskevasta väitteestä, unionin yleisen tuomioistuimen on tutkittava työjärjestyksen 113 kohdan nojalla omasta aloitteestaan, onko kanne otettava tutkittavaksi (ks. vastaavasti asia C-313/90, CIRFs ym. v. komissio, tuomio 24.3.1993, Kok., s. I-1125, 21–24 kohta).

34 Tästä on joka tapauksessa todettava, että suullisessa käsittelyssä komissio ja Yhdistynyt kuningaskunta totesivat jakavansa BT:n näkemyksen siitä, että ensimmäisen ja toisen kanneperusteen osalta kantaja ei täyttänyt oikeuskäytännössä vahvistettuja kriteerejä, mikä merkittiin suullisen käsittelyn pöytäkirjaan.

35 SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukaan ”luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi - - nostaa kanteen hänelle osoitetusta säädöksestä tai säädöksestä, joka koskee häntä suoraan ja erikseen.”

36 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan muut kuin ne, joille päätös on osoitettu, voivat väittää päätöksen koskevan itseään erikseen SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettulla tavalla vain siinä tapauksessa, että päätös vaikuttaa niihin niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista ja ne voidaan näin ollen yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (asia 25/62, Plaumann v. komissio, tuomio 15.7.1963, Kok., s. 197 ja 223; asia C-198/91, Cook v. komissio, tuomio 19.5.1993, Kok., s. I-2487, 20 kohta ja asia C-225/91, Matra v. komissio, tuomio 15.6.1993, Kok., s. I-3203, 14 kohta).

37 Näin on muun muassa silloin, kun asianomaisen päätöksen kohteena oleva tuki vaikuttaa huomattavasti kantajan asemaan markkinoilla (ks. asia C-487/06 P, British Aggregates v. komissio, tuomio 22.12.2008, Kok., s. I-10515, 30 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Kantajan on näin ollen esitettävä asianmukaisella tavalla syyt, joiden vuoksi komission päätös on omiaan vahingoittamaan sen oikeutettuja intressejä vaikuttamalla huomattavasti sen asemaan kyseisillä markkinoilla (ks. vastaavasti asia C-525/04 P, Espanja v. Lenzing, tuomio 22.11.2007, Kok., s. I-9947, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

38 Siltä osin kuin on kyse sen määrittämisestä, mikä on huomattava vaikutus yrityksen asemaan kyseisillä markkinoilla, oikeuskäytännöstä ilmenee, että pelkästään se seikka, että toimi on omiaan vaikuttamaan vallitseviin kilpailusuhteisiin asianomaisilla markkinoilla ja että kyseessä oleva yritys jollain tavalla kilpaili toimesta hyötynneen yrityksen kanssa, ei missään tapauksessa riitä siihen, että kyseisen toimen

voitaisiin katsoa koskevan mainittua yritystä erikseen (ks. edellä 37 kohdassa mainittu asia *British Aggregates v. komissio*, tuomion 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja asia T-344/10, *UPS Europe ja United Parcel Service Deutschland v. komissio*, määräys 4.5.2012, 47 kohta).

- 39 Yritys ei nimittäin voi vedota pelkästään siihen, että se on edunsaajana olevan yrityksen kilpailija, vaan sen on lisäksi osoitettava olevansa sellaisessa tosiasiallisessa tilanteessa, jonka perusteella se voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle tällainen päätös on osoitettu (ks. edellä 37 kohdassa mainittu asia *British Aggregates v. komissio*, tuomion 48 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja edellä 38 kohdassa mainittu asia *UPS Europe ja United Parcel Service Deutschland v. komissio*, tuomion 48 kohta).
- 40 Tästä on ensiksi muistutettava, että kun näytetään toteen huomattava vaikutus kilpailijan asemaan markkinoilla, kyse ei ole pelkästään tiettyjen sellaisten seikkojen esiintymisestä, jotka osoittavat sen kaupallisen tai taloudellisen menestyksen heikkenemistä (ks. edellä 37 kohdassa mainittu asia *British Aggregates v. komissio*, tuomion 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja edellä 38 kohdassa mainittu asia *UPS Europe ja United Parcel Service Deutschland v. komissio*, tuomion 49 kohta).
- 41 Seuraavaksi on todettava, että huomattavan vaikutuksen olemassaolo kantajan asemaan markkinoilla ei riipu suoraan asianomaisen tuen määrästä vaan sen vaikutuksen merkittävyudesta, joka tuella voi olla kyseiseen asemaan. Tällainen vaikutus voi vaihdella samansuuruisten tukien välillä asianomaisten markkinoiden suuruuden, tuen erityisen luonteen, tuen myöntämisaikajaksen pituuden, vaikutuksen kohteena olevan kantajan toiminnan ensi- tai toissijaisen luonteen ja tuen negatiivisten vaikutusten välttämistä koskevan kantajan mahdollisuuden kaltaisten kriteerien mukaan (ks. vastaavasti edellä 38 kohdassa mainittu asia *UPS Europe ja United Parcel Service Deutschland v. komissio*, määräyksen 58 kohta).
- 42 Edellä esitetystä huolimatta on lopuksi muistutettava, että kun komissio tekee [SEUT 108] artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1) 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti päätöksen, jossa tuki todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi, se kieltäytyy myös implisiittisesti aloittamasta SEUT 108 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen N:o 659/1999 6 artiklan 1 kohdassa vahvistettua muodollista tutkintamenettelyä (asia C-646/11 P, 3F v. komissio, tuomio 24.1.2013, 26 kohta). Asianomaiset osapuolet, jotka asetuksen N:o 659/1999 1 artiklan h alakohdan mukaan ovat henkilöitä, yrityksiä tai yritysten yhteenliittymiä, joiden etuihin tuen myöntäminen voi vaikuttaa – erityisesti kyseisen tuensaajien kilpailevia yrityksiä – ja joiden hyväksi muodollisen tutkintamenettelyn menettelylliset takeet on annettu, voivat varmistaa sen noudattamisen vain, jos ne voivat saattaa kyseisen päätöksen Euroopan unionin tuomioistuinten käsiteltäväksi. Tässä tilanteessa niiden kanteella voidaan siis vain pyrkiä suojaamaan niillä SEUT 108 artiklan 2 kohdan ja asetuksen N:o 659/1999 6 artiklan 1 kohdan perusteella olevat menettelylliset oikeudet (edellä 37 kohdassa mainittu asia *British Aggregates v. komissio*, tuomion 28 kohta).
- 43 Edellä 35-42 kohdassa esitettyjen säännösten, määräysten ja oikeuskäytännön perusteella unionin yleinen tuomioistuin katsoo tarkoituksenmukaiseksi tarkastella ennen kysymystä siitä, vaikuttiko ilmoitettu toimenpide huomattavasti kantajan kilpailuasemaan siten, että sillä on asiavaltuus riidanalaisen päätöksen perusteltavuuden riitauttamiseksi, kysymystä siitä, onko kantaja asetuksen N:o 659/1999 1 artiklan h alakohdassa tarkoitettu asianomainen osapuoli, jolloin sillä on asiavaltuus menettelyllisten oikeuksiensa suojaamiseksi.
- 44 Siitä, onko kantaja SEUT 108 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen N:o 659/1999 1 artiklan h alakohdassa tarkoitettu asianomainen osapuoli, on todettava, että BT:n mukaan kantajaa ei voida pitää asianomaisena osapuolena, koska se ei ole esittänyt minkäänlaisia tätä koskevia todisteita.
- 45 On toki totta, ettei kantaja todellakaan esitä todisteita asianomaisen osapuolen asemastaan kannekirjelmän osassa, joka koskee kanteen tutkittavaksi ottamista SEUT 263 artiklan perusteella.

- 46 On kuitenkin niin, että kantaja totesi muiden asianomaisten tätä kiistämättä yhtäältä, että se on televiestintäpalveluihin erikoistunut toimittaja, joka tarjoaa lähinnä suuren kapasiteetin vuokrayhteyksiä, joissa käytetään optisia kuituja, suurille yrityksille, jotka haluavat linkittää toimipaikkansa, ja toisaalta, että BT tarjoaa useita palveluja televiestintämarkkinoilla ja kilpailee suoraan kantajan kanssa, kun on kyse suuren kapasiteetin yhteyksien vuokraamisesta asiakkaille.
- 47 On näin ollen katsottava, että BT ja kantaja ovat kilpailevia televiestintäoperaattoreita televiestinnän erikoispalvelujen markkinoilla ja että kantajaa on pidettävä SEUT 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna asianomaisena osapuolena. Tässä tilanteessa on todettava, että sillä on riidanalaista päätöstä koskeva asiavaltuus sikäli kuin se pyrkii kanteellaan suojaamaan menettelyllisiä oikeuksiaan.
- 48 Siitä, voiko kantaja sen lisäksi, että sillä on asiavaltuus menettelyllisten oikeuksiensa suojaamiseksi, väittää kanteellaan, ettei riidanalainen päätös ole perusteltu, unionin yleinen tuomioistuin katsoo, ettei kantaja ole osoittanut, että sen asemaan markkinoilla on vaikutettu huomattavasti edellä 37 kohdassa esitetystä oikeuskäytännöstä tarkoitettulla tavalla.
- 49 Kantajan tältä osin esittämät väitteet eivät voi horjuttaa edellä 48 kohdassa esitettyä toteamusta.
- 50 Kannekirjelmässä kantaja väittää lähinnä, että
- se on BT:n eli tuensaajan kilpailija
  - se oli ainoa televiestintäyhtiö, joka oli vielä mukana tarjouskilpailussa BT:n kanssa, kunnes sen oli pakko vetäytyä kilpailusta
  - se oli varsinaisen tuensaajan ohella ainoa televiestintäyhtiö, joka saattoi saada tukea
  - tuen myöntämisellä vaikutettiin sen asemaan markkinoilla joka tapauksessa negatiivisesti ja huomattavasti, koska tarjouspyyntömenettely oli sille tärkeä hanke
  - tämän lisäksi ainoa kantelu, joka on kirjattu ilmoitetusta tuesta, on sen tekemä kantelu. Analogisesti asiassa 169/84, Cofaz ym. vastaan komissio, 28.1.1986 annetun tuomion (Kok., s. 391) kanssa kyseessä on kantajan mukaan tutkittavaksi ottamista koskeva lisäperuste.
- 51 Tästä on todettava ensiksi, että yritys ei voi vedota pelkästään siihen, että se on edunsaajana olevan yrityksen kilpailija, vaan sen on lisäksi osoitettava, että kun otetaan huomioon missä määrin se on mahdollisesti osallistunut menettelyyn ja miten merkittävällä tavalla sen asemaan markkinoilla on vaikutettu, se on sellaisessa tosiasiallisessa tilanteessa, jonka perusteella se voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (ks. edellä 39 kohta).
- 52 Käsiteltävässä asiassa kantaja toimitti komissiolle kantelun, joka kirjattiin 21.10.2009. Kuten riidanalaisesta päätöksestä kokonaisuudessaan ilmenee, päätöksessä otetaan huomioon kantelussa esitetyt tiedot sekä tiedot, jotka Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset komission pyynnöstä toimittivat sen jälkeen, kun kantaja oli jättänyt kantelunsa. On siis todettava, että kantajalla todella oli rooli hallinnollisen menettelyn kulussa.
- 53 Oikeuskäytännöstä kuitenkin ilmenee, ettei pelkästään kantajan osallistumisesta hallinnolliseen menettelyyn voida päätellä, että sillä on asiavaltuus. Kantajan on joka tapauksessa esitettävä näyttö siitä, että ilmoitettu toimenpide saattoi vaikuttaa huomattavasti sen markkina-asemaan (ks. vastaavasti asia C-260/05 P, Sniace v. komissio, tuomio 22.11.2007, Kok., s. I-10005, 60 kohta ja asia T-54/07, Vtesse Networks v. komissio, määräys 21.1.2011, 92 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

- 54 Toiseksi on huomautettava, että kuten on jo todettu, edellä 50 kohdassa mainitussa asiassa Cofaz ym. vastaan komissio annetusta tuomiosta ei ilmene, että kantajan kantelun jättäminen sekä sen osallistuminen hallinnolliseen menettelyyn riittävät osoittamaan, että ilmoitettu toimenpide koskee sitä erikseen, toisin kuin kantaja lähinnä väittää (ks. tästä edellä 53 kohdassa mainittu asia Vtesse Networks v. komissio, määräyksen 93 kohta).
- 55 Kantajan väitteestä, jonka mukaan yhtäältä se oli ainoa televiestintäyhtiö, joka oli edelleen mukana tarjouspyyntömenettelyssä, ja toisaalta ainoa, joka saattoi saada tukea, on kolmanneksi todettava, että tämä väite voidaan vain hylätä. Kuten ensinnäkin muun muassa BT, Yhdistynyt kuningaskunta ja komissio suullisessa käsittelyssä väittivät, tarjouspyyntömenettelyssä edelleen mukana olleet kaksi osallistujaa olivat nimittäin BT ja Babcock-konsortio – johon kantaja toki kuuluu – eivätkä BT ja kantaja. Asiakirja-aineistosta ja suullisessa käsittelyssä tästä esitetyistä huomautuksista ilmenee toiseksi, ettei kantaja ollut ainoa edelleen menettelyssä mukana ollut televiestintäyhtiö, koska Babcock-konsortion muihin jäseniin kuuluivat muun muassa televiestintäyhtiöt Surf Telecoms ja Motorola Inc. Vaikka pitäisi paikkansa, ettei kyseisten kahden yhtiön tehtävänä ollut fyysisen infrastruktuurin rakentaminen ja ettei tarjouspyynnön tärkein osa koskenut niitä suorimmin – kuten kantaja väittää –, on kuitenkin niin, että riidanalainen päätös koski näitä kahta yhtiötä. On nimittäin niin, että Babcock-konsortion tarjouksen yhteydessä Motorola otti osaa tarjouksen langattoman verkon osaan ja Surf Telecoms vuokrasi kuituja kantajalle, minkä kantaja sitä paitsi myönsi erityisesti 8.7.2011 päivätyissä huomautuksissaan. On näin ollen katsottava, että päätös ei koske kantajaa erikseen tavalla, joka erottaisi sen muista yhtiöistä.
- 56 Neljänneksi on muistutettava, että pelkästään se, että riidanalaisella päätöksellä voi olla tiettyä vaikutusta olemassa oleviin kilpailusuhteisiin merkityksellisillä markkinoilla ja että kantaja kilpailee tietyllä tavalla BT:n kanssa, ei voi merkitä huomattavaa vaikuttamista kantajan kilpailuasemaan. Kantajan on lisäksi osoitettava vaikutuksen merkitys sen asemaan markkinoilla (ks. edellä 41 kohta).
- 57 Kantaja ei kuitenkaan ole osoittanut tällaista vaikutusta. Se nimittäin tyytyy väittämään, että tarjouspyyntö olisi merkinnyt sille tärkeää hanketta, vaikka sen oli esitettävä syyt, joiden vuoksi riidanalainen päätös saattoi vahingoittaa sen intressejä vaikuttamalla huomattavasti sen asemaan asianomaisilla markkinoilla.
- 58 Edellä esitetystä seuraa, ettei kantaja ole osoittanut, että riidanalainen päätös olisi vaikuttanut huomattavasti sen kilpailuasemaan.
- 59 Tässä tilanteessa on todettava yhtäältä, että siltä osin kuin kantaja on SEUT 108 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen N:o 659/1999 1 artiklan h alakohdassa tarkoitettu asianomainen osapuoli, sillä on riidanalaista päätöstä koskeva asiavaltuus menettelyllisten oikeuksiensa suojaamiseksi, ja toisaalta, että sillä ei puolestaan ole riidanalaista päätöstä koskevaa asiavaltuutta kyseisen päätöksen perusteltavuuden kyseenalaistamiseksi.
- 60 Se, että kantaja ei ole onnistunut osoittamaan, että asianomainen tuki vaikuttaa huomattavasti sen asemaan markkinoilla, ei ole esteenä sille, että kantaja esittää väitteitä, jotka koskevat sitä, onko komission tekemän arviointi perusteltu, osoittaakseen, että komissiolla olisi pitänyt olla sellaisia epäilyjä asianomaisen tuen soveltavuudesta sisämarkkinoille, joiden vuoksi SEUT 108 artiklan 2 kohdassa määrätyn muodollisen tutkintamenettelyn aloittaminen olisi ollut perusteltua, kunhan ainakin yksi kantajan kanneperusteista perustuu siihen, että komissio ei ole noudattanut velvollisuuttaan aloittaa muodollinen tutkintamenettely.
- 61 Aluksi on muistutettava, että oikeuskäytännön mukaan tilanteessa, jossa kantaja vetoaa menettelyllisten oikeuksiensa loukkaamiseen, koska komissio ei ole aloittanut muodollista tutkintamenettelyä, se voi vedota kaikkiin perusteisiin, joilla voidaan osoittaa, että ilmoitetun toimenpiteen alustavassa tutkintavaiheessa komissiolla olleiden tietojen ja todisteiden arvioinnin olisi pitänyt herättää epäilyjä ilmoitetun toimenpiteen luokittelusta valtioneuoksi ja siitä, onko se perussopimuksen mukainen.

Tällaisten väitteiden esittäminen ei kuitenkaan johda kanteen kohteen eikä sen tutkittavaksi ottamisen edellytysten muuttamiseen. Päinvastoin se, että tästä luokittelusta tai soveltuvuudesta sisämarkkinoille on ollut epäilyjä, on nimenomaan todiste, joka on esitettävä sen osoittamiseksi, että komission olisi pitänyt aloittaa muodollinen tutkintamenettely (ks. asia T-304/08, Smurfit Kappa Group v. komissio, tuomio 10.7.2012, 52 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja asia T-79/10, Colt Télécommunications France v. komissio, tuomio 16.9.2013, 84 kohta).

- 62 Tämä todiste voi koostua joukosta yhtäpitäviä seikkoja, koska epäilyn olemassaoloa on arvioitava sekä vastustamatta jättämistä koskevan päätöksen tekemiseen liittyvien olosuhteiden että sen sisällön perusteella ottaen huomioon komission kyseisessä päätöksessä esittämien arviointien lisäksi myös sen tiedossa olleet seikat, kun se lausui asianomaisen tuen luokittelusta ja sen soveltuvuudesta sisämarkkinoille (ks. edellä 42 kohdassa mainittu asia 3F v. komissio, tuomion 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Kantajalla on tällaisen epäilyn olemassaoloa koskeva todistustaakka (asia T-73/98, Prayon-Rupel v. komissio, tuomio 15.3.2001, Kok., s. II-867, 49 kohta; asia T-36/06, Bundsverband deutscher Banken v. komissio, tuomio 3.3.2010, Kok., s. II-537, 127 kohta ja edellä 61 kohdassa mainittu asia Colt Télécommunications France v. komissio, tuomion 37 kohta).
- 63 Seuraavaksi on muistutettava, että oikeuskäytännöstä ilmenee, että sikäli kuin kantaja esittää perusteen, jolla se pyrkii puolustamaan menettelyllisiä oikeuksiaan, unionin yleistä tuomioistuinta ei voida moittia siitä, että se ottaa huomioon muissa kanneperusteissa esitetyjä argumentteja, joilla pyritään osoittamaan, että komissiolla olisi pitänyt olla epäilyjä asianomaisten toimenpiteiden valtiontueksi luokittelusta tai niiden soveltuvuudesta sisämarkkinoille (ks. vastaavasti asia C-83/09 P, komissio v. Kronoply ja Kronotex, tuomio 24.5.2011, Kok., s. I-4441, 56-58 kohta ja asia C-148/09 P, Belgia v. Deutsche Post ja DHL International, tuomio 22.9.2011, Kok., s. I-8573, 64-66 kohta).
- 64 Kanneperusteiden tutkittavaksi ottamista on tarkasteltava edellä 61-63 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö huomioiden.

Kantajien esittämien kanneperusteiden tutkittavaksi ottaminen sen asiavaltuus huomioiden

- 65 Aluksi on todettava, että kantaja voi esittää kolmannen kanneperusteen asianomaisen osapuolen ominaisuudessaan, koska kyseisellä kanneperusteella sen pyrkii nimenomaisesti suojaamaan menettelyllisiä oikeuksiaan.
- 66 Kantaja väittää ensimmäisessä kanneperusteessa, että komissio teki ilmeisiä tosiseikkojen arviointivirheitä, kun se totesi, että tarjouspyyntömenettely oli ollut avoin, syrjimätön ja kilpailuun perustuva, vaikka sen olisi pitänyt todeta, että kyseistä tarjouspyyntöä koskeva kilpailu oli poistettu (ensimmäinen osa), että BT:lle tehty ehdotus, joka koski olemassa olevan infrastruktuurin käyttöä, oli myös muiden tätä pyytävien tarjoajien käytettävissä (toinen osa) ja että kokonaisvaikutus kilpailuun oli positiivinen (kolmas osa).
- 67 Kantaja väittää toisessa kanneperusteessa, että kannekirjelmässä kuvatut tosiseikat osoittavat määrävän markkina-aseman väärinkäytön infrastruktuurin tai palvelujen niputtamisen vuoksi, pääsyoikeuden epäämisen keskeisiin resursseihin sekä hintaruuvien, siltä osin kuin mitä tahansa pääsyä BT:n kuituverkkopalveluihin ehdotettiin. Se väittää lähinnä, että vaikka komissio selvästi mainitsi tämän seikan – kuten riidanalaisen päätöksen 41 perustelukappaleesta ilmenee –, se ei kiinnittänyt huomiota siihen, oliko BT väärinkäyttänyt määrävää markkina-asemaansa SEUT 102 artiklan vastaisesti. Kantajan mukaan riidanalaisella päätöksellä rikottiin näin ollen SEUT 102 artiklaa, koska riidanalaisen päätöksen 69 ja 70 perustelukappaleessa esiintyvä ilmoitetun toimenpiteen kilpailuvaikutuksen arviointi on pätemätön, minkä vuoksi riidanalainen päätös on lainvastainen eikä kuulu SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan soveltamisalaan.

- 68 Vastauksena ensimmäisen ja toisen kanneperusteen tutkimatta jättämiseen, johon BT vetosi kirjallisessa ja suullisessa käsittelyssä ja komissio sekä Yhdistynyt kuningaskunta suullisessa käsittelyssä, kantaja väittää 8.7.2011 päivätyissä huomautuksissaan, ettei kyseinen väite ollut perusteltu, koska siinä jätettiin huomiotta edellä 63 kohdassa mainitussa asiassa komissio v. Kronopoly ja Kronotex annettu tuomio. Kun unionin yleinen tuomioistuin kyseli asianosaisilta tästä seikasta prosessinjohtotoimen yhteydessä (ks. edellä 18 kohta), nämä katsoivat Puolan tasavaltaa ja kantajaa lukuun ottamatta, että edellä 63 kohdassa mainitussa asiassa komissio v. Kronopoly ja Kronotex annettu tuomio tukee sitä, että ensimmäinen ja toinen kanneperuste oli jätettävä tutkimatta.
- 69 Tästä on korostettava, että vaikka on totta, että edellä 63 kohdassa mainitussa asiassa komissio v. Kronopoly ja Kronotex annetussa tuomiossa sallitaan päätöksen perusteltavuutta koskevien argumenttien huomioiminen sen määrittämiseksi, onko epäilyjen olemassaolo osoitettu sellaisen menettelyllisiä seikkoja koskevan kanneperusteen tueksi, joka koskee muodollisen tutkintamenettelyn aloittamatta jättämistä, on todettava, että päätelmää, jonka kantaja tästä tekee ensimmäisen ja toisen kanneperusteen tutkittavaksi ottamisen osalta, ei voida hyväksyä. Kantajan kehittelemät perustelut merkitsevät nimittäin lähinnä sitä, että kun se esittää menettelyllisiä seikkoja koskevan kanneperusteen, se voi vedota kaikkiin muihin argumentteihin tai perusteisiin, jotka koskevat riidanalaisen päätöksen perusteltavuutta, tämän kuitenkin aiheuttamatta tutkittavaksi ottamista koskevaa ongelmaa.
- 70 Tällaisella näkemyksellä ei kuitenkaan ole mitään perustaa edellä 63 kohdassa mainitussa asiassa komissio v. Kronopoly ja Kronotex annetussa tuomiossa, sellaisena kuin se on toistettu unionin tuomioistuinten myöhemmässä oikeuskäytännössä. Kyseisestä tuomiosta ilmenee nimittäin yksinomaan, että asiasisältöä koskevat argumentit on mahdollista ottaa huomioon vain siltä osin kuin kyseisillä argumenteilla voidaan tukea perustetta, joka koskee sellaisten epäilyjen olemassaoloa, joilla voidaan perustella muodollisen tutkintamenettelyn aloittaminen. Kyseiset argumentit on kuitenkin määriteltävä sanakääntein, jolla on yhteys toteen näytettävään seikkaan eli toimenpiteen soveltuvuutta sisämarkkinoille koskevien epäilyjen olemassaoloon.
- 71 Käsiteltävässä asiassa unionin yleinen tuomioistuin voi näin ollen ottaa huomioon tämän kanteen ensimmäisen ja toisen kanneperusteen vain siltä osin kuin ne perustuvat argumentteihin, joilla pyritään osoittamaan, ettei komissio ole onnistunut hälventämään epäilyjä, jotka sillä oli alustavan tutkintavaiheen aikana.
- 72 Tästä on todettava, että kantajan esittämissä ensimmäisessä ja toisessa kanneperusteissa ei ole minkäänlaisia argumentteja, joilla pyrittäisiin osoittamaan, että komissiolla oli epäilyjä, joilla voitiin perustella muodollisen tutkintamenettelyn aloittaminen. Kuten BT, Yhdistynyt kuningaskunta ja komissio vastauksissaan unionin yleisen tuomioistuimen kirjalliseen kysymykseen toteavat, kyseisillä kanneperusteilla pyritään yksinomaan väittämään, ettei komission arviointi ole perusteltu.
- 73 Kantaja tyytyy väittämään ensimmäisessä kanneperusteissa, että tietyt riidanalaisessa päätöksessä olevat väitteet merkitsevät tosiseikkojen ilmeisiä arviointivirheitä. Kantaja ei selitä, millä tavoin kyseisen kanneperusteen yhteydessä esitetyt argumentit osoittaisivat epäilyjen olemassaoloa, ja vielä vähemmän, miten sen mainitsevat ilmeiset arviointivirheet olisivat vaikuttaneet sen menettelyllisiin oikeuksiin. Ensimmäisellä kanneperusteella ei siis pyritä mitenkään osoittamaan, että olosuhteet olivat sellaiset, että komission oli aloitettava muodollinen tutkintamenettely.
- 74 SEUT 102 artiklan rikkomista koskevasta toisesta kanneperusteesta kantaja katsoo kannekirjelmässä, että ”riidanalaisella päätöksellä rikotaan SEUT 102 artiklaa, - - riidanalaisessa päätöksessä esitetty toimenpiteen kilpailuvaikutuksen arviointi (69 ja 70 perustelukappale) on pätemätön ja - - näin ollen riidanalainen päätös on lainvastainen eikä kuulu [SEUT] 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan soveltamisalaan”. Kuten BT vastauksessaan unionin yleisen tuomioistuimen kirjalliseen kysymykseen

perustellusti väittää, kantaja vetoaa pikemminkin primaarioikeuden loukkaamiseen kuin menettelyllisten oikeuksiensa huomiotta jättämiseen, mikä koskee selvästi asiasisältöä ja menee menettelyllisten oikeuksien suojaamista pidemmälle.

- 75 Komission, BT:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tavoin on katsottava tästä, että ensimmäisellä ja toisella kanneperusteellaan kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta arvioimaan sitä, onko riidanalainen päätös perusteltu siltä osin kuin siinä katsotaan, että asianomainen tuki soveltuu sisämarkkinoille, mutta se ei pyri esitetyillä argumenteilla tosiasiasa puolustamaan SEUT 108 artiklan 2 kohtaan perustuvia menettelyllisiä oikeuksiaan. Unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä ei näin ollen ole tulkita kyseisiä kanneperusteita, joilla riitautetaan yksinomaan riidanalaisen päätöksen perusteltavuus, siten, että niillä pyritään lähinnä suojaamaan kantajan menettelyllisiä oikeuksia, koska tämä tulkinta johtaisi kanteen kohteen määrittelemiseen uudelleen (ks. vastaavasti asia C-176/06, Stadtwerke Schwäbisch Hall ym. v. komissio, tuomio 29.11.2007, 25 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa ja edellä 63 kohdassa mainittu asia komissio v. Kronoply ja Kronotex, tuomion 55 kohta).
- 76 On lisättävä, että tätä päätelmää ei voida kyseenalaistaa kantajan 8.7.2011 päivätyillä huomautuksilla, joissa se pyrkii useaan otteeseen muotoilemaan kaksi ensimmäistä kanneperustetta uudelleen menettelyllisiä seikkoja koskeviksi kanneperusteiksi väittämällä, että niillä tuodaan ilmi epäilyjä, joiden olisi pitänyt johtaa muodollisen tutkintamenettelyn aloittamiseen.
- 77 Kantaja ei nimittäin voi pätevästi luokitella kyseisissä huomautuksissa uudelleen ensimmäistä ja toista kanneperustettaan väittämällä, että niistä käy ilmi, että epäilyjä oli olemassa, vaikka kannekirjelmässä kantaja ei vedonnut kyseisissä kanneperusteissa argumentteihin, jotka koskivat sellaisten epäilyjen olemassaoloa, jotka olisivat olleet esteenä riidanalaisen päätöksen tekemiselle muodollista tutkintamenettelyä aloittamatta.
- 78 On todettava, ettei tällaisia argumentteja, jotka kantaja esitti ensimmäistä kertaa 8.7.2011 päivätyissä huomautuksissaan, voida ottaa tutkittavaksi. Työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdasta ja 48 artiklan 2 kohdasta yhdessä tarkasteltuina nimittäin ilmenee, että kanteessa on mainittava oikeudenkäynnin kohde ja yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista ja että asian käsittelyn kuluessa ei saa vedota uuteen perusteeseen, ellei se perustu käsittelyn aikana esille tulleisiin tosiseikkoihin tai oikeudellisiin seikkoihin, mistä ei ole kyse käsiteltävässä asiassa.
- 79 Edellä esitetyn perusteella ensimmäistä ja toista kanneperustetta koskeva oikeudenkäyntiväite on hyväksyttävä ja ne on jätettävä tutkimatta.

Pääasia

- 80 Kolmannesta kanneperusteesta, johon kantaja voi asianomaisen osapuolen ominaisuudessaan vedota, on todettava, että se kattaa kaksi erillistä väitettä. Kantaja yhtäältä riitauttaa muodollisen tutkintamenettelyn aloittamatta jättämistä koskevan päätöksen laillisuuden. Kantaja väittää toisaalta, että puolustautumisoikeuksia on loukattu, koska sitä ei pyydetty vastaamaan Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten sen kantelusta esittämiin huomautuksiin.

Kolmannen kanneperusteen ensimmäinen osa

- 81 Kantaja väittää lähinnä, että komissio loukkasi sen menettelyllisiä oikeuksia, koska se ei aloittanut SEUT 108 artiklan 2 kohdassa määrättyä muodollista tutkintamenettelyä.

82 Kuten edellä 62 kohdassa muistutettiin, on todettava, että kantajalla on epäilyjen olemassaoloa koskeva todistustaakka, ja se voi esittää kyseiset todisteet sellaisten yhtäpitävien seikkojen perusteella, jotka koskevat yhtäältä alustavan tutkintamenettelyvaiheen olosuhteita ja kestoa ja toisaalta riidanalaisen päätöksen sisältöä.

– Alustavaa tutkintamenettelyä koskevat seikat

83 On todettava, että vaikka kolmannen kanneperusteen ensimmäinen osa koskee kantajan menettelyllisten oikeuksien loukkaamista, koska muodollista tutkintamenettelyä ei aloitettu, kantaja ei viittaa kannekirjelmässään mitenkään tällaisiin seikkoihin. Kantaja vetoaa vasta 8.7.2011 päivätyissä huomautuksissaan ensimmäistä kertaa seikkoihin, jotka koskevat alustavaa tutkintamenettelyä. Se väittää lähinnä, että alustavan tutkintamenettelyvaiheen kesto sekä komission ja Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten välinen kirjeenvaihto ovat seikkoja, jotka osoittavat epäilyjen olemassaolon ja joiden vuoksi muodollisen tutkintamenettelyn aloittaminen on perusteltua.

84 Näitä menettelyn olosuhteita ja kestoa koskevia argumentteja ei näin ollen voida pitää sellaisen kanneperusteen laajenuksena, johon on vedottu – vaikkapa implisiittisestikin – kannekirjelmässä.

85 On näin ollen katsottava, että nämä argumentit, jotka ovat luonteeltaan uusia, on työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan nojalla jätettävä tutkimatta, sillä kyseisen kohdan mukaan asian käsittelyn kuluessa ei saa vedota uuteen perusteeseen, ellei se perustu käsittelyn aikana esille tulleisiin tosiseikkoihin tai oikeudellisiin seikkoihin, mistä ei ole kyse käsiteltävässä asiassa.

– Riidanalaisen päätöksen sisältöä koskevat seikat

86 Kantaja väittää kannekirjelmässä seuraavaa:

”[Kannekirjelmässä] oleva tiivistelmä tosiseikoista ja kaksi ensimmäistä kanneperustetta osoittavat, ettei tuki ainakaan ensi näkemältä sovellu sisämarkkinoille. Tässä tilanteessa riidanalaisessa päätöksessä päätettiin lainvastaisesti olla suorittamatta täydellistä tutkimusta [SEUT] 108 artiklan 2 kohdan perusteella ja/tai päättää [SEUT] 108 artiklan 3 kohtaan perustuva tutkimus.”

87 On siis huomattava, että kantaja tyytyy viittaamaan kanteensa yhteydessä esitettyihin tosiseikkoihin ja ensimmäistä ja toista kanneperustetta koskeviin argumentteihin väittääkseen, että komission olisi pitänyt aloittaa muodollinen tutkintamenettely, täsmentämättä miten tosiseikat tai kyseiset argumentit osoittavat epäilyjä, joiden vuoksi muodollisen tutkintamenettelyn aloittaminen olisi ollut perusteltua.

88 Kuten edellä 61 kohdassa jo muistutettiin, on toki niin, että kun kantaja vetoaa menettelyllisten oikeuksiensa loukkaamiseen, joka perustuu siihen, ettei komissio ole aloittanut muodollista tutkintamenettelyä, se voi vedota kaikkiin perusteisiin, joilla voidaan osoittaa, että komissiolla ilmoitetun toimenpiteen alustavassa tutkintavaiheessa olleiden tietojen ja seikkojen arvioinnin olisi pitänyt aiheuttaa epäilyjä siitä, oliko se perussopimuksen mukainen.

89 Näistä viittauksista oikeuskäytäntöön ilmenee kuitenkin, että kantajan on yksilöitävä seikat, jotka koskevat riidanalaisen päätöksen sisältöä, epäilyjen olemassaolon osoittamiseksi (ks. vastaavasti edellä 62 kohdassa mainittu asia Prayon-Rupel v. komissio, tuomion 49 kohta). Kun kantaja pelkästään viittaa jonkin toisen kanneperusteen osalta esitettyihin argumentteihin – kuten käsiteltävässä asiassa –, sen on lisäksi yksilöitävä nimenomaisesti kyseisistä argumenteista ne, joilla sen mukaan voidaan osoittaa tällaisten epäilyjen olemassaolo.

90 Kantaja tyytyy käsiteltävässä asiassa viittaamaan kolmannen kanneperusteen ensimmäisen väitteen tueksi kannekirjelmässä olevaan tiivistelmään tosiseikoista sekä argumentteihin, jotka koskevat kahta ensimmäistä kanneperustetta. Tämä epämääräinen viittaus, jota ei tueta millään tavoin, ei mahdollista

sitä, että unionin yleinen tuomioistuin voisi yksilöidä täsmälliset seikat, jotka esitetään ensimmäisen ja toisen kanneperusteen yhteydessä ja jotka kantajan mukaan osoittavat epäilyjen olemassaolon sekä sen, että kolmas kanneperuste on perusteltu.

91 Kolmannen kanneperusteen ensimmäinen osa on näin ollen hylättävä.

Kolmannen kanneperusteen toinen osa

92 Toisen osan tueksi kantaja väittää, että riidanalaisella päätöksellä päätetään komission tutkinta sillä perusteella, että tämä sai riittävät vakuuttelut Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisilta siitä, että kantelu oli perusteeton. Kantaja katsoo, että tällaisessa tilanteessa vähimmäismuodollisuus oli kyseisten viranomaisten vastausten ilmoittaminen sille, koska se oli kantelija.

93 On todettava, että tällä argumentilla kantaja väittää lähinnä, että niiden menettelyllisten oikeuksiensa suojaamisesta riippumatta, jotka perustuvat SEUT 108 artiklan 2 kohtaan, sen olisi pitänyt voida esittää huomautuksena tiedoista, jotka Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset toimittivat. Tällainen argumentti on hylättävä.

94 Aluksi on korostettava, että velvollisuus kehottaa asianomaisia esittämään huomautuksensa syntyy tehtäessä päätöstä aloittaa muodollinen tutkintamenettely, jonka tarkoituksena on se, että komissio voi saada täydelliset tiedot kaikista asiaan liittyvistä seikoista.

95 Seuraavaksi on muistutettava – kuten komissio perustellusti toteaa –, että valtiontukien valvontamenettely on sen systematiikan perusteella menettely, joka aloitetaan tuen myöntämisestä unionin oikeuden mukaisten velvoitteidensa valossa vastuussa olevaa jäsenvaltiota vastaan. Kyseisessä menettelyssä muilla asianomaisilla kuin kyseessä olevalla jäsenvaltiolla on lähinnä rooli komission tiedonlähteinä, eivätkä ne tässä suhteessa voi itse vaatia, että komission olisi kuultava niitä samalla kontradiktorisella tavalla kuin se on kuultava kyseistä jäsenvaltiota. Muilla asianomaisilla osapuolilla kuin kyseisellä jäsenvaltiolla on ainoastaan oikeus osallistua hallinnolliseen menettelyyn siinä määrin kuin yksittäistapaukseen liittyvissä olosuhteissa on tarkoituksenmukaista (ks. vastaavasti asia T-442/03, SIC v. komissio, tuomio 26.6.2008, Kok., s. II-1161, 222 kohta ja asia T-62/08, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni v. komissio, tuomio 1.7.2010, Kok., s. II-3229, 161 ja 162 kohta).

96 Lopuksi on todettava niin ikään, että unionin tuomioistuimet eivät voi kuulluksi tulemista koskevan oikeuden tai hyvän hallintotavan periaatteen kaltaisten unionin yleisten oikeusperiaatteiden perusteella laajentaa niille, joita asia koskee, valtiontukien valvontamenettelyn yhteydessä perussopimuksessa ja johdetussa oikeudessa myönnettyjä menettelyllisiä oikeuksia. Se, että kantajalla on riidanalaista päätöstä koskeva asiavaltuus, ei myöskään mahdollista tätä (ks. vastaavasti edellä 95 kohdassa mainittu asia ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni v. komissio, tuomion 167 kohta).

97 Tästä seuraa, että kolmannen kanneperusteen toinen osa on hylättävä.

98 Koska millään kolmannen kanneperusteen yhteydessä mainituista argumenteista ei voida osoittaa sellaisten epäilyjen olemassaoloa, joiden vuoksi komission olisi pitänyt aloittaa muodollinen tutkintamenettely, kolmas kanneperuste ja kanne kokonaisuudessaan on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

99 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan komission ja BT:n oikeudenkäyntikulut näiden vaatimusten mukaisesti. Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla jäsenvaltiot, jotka ovat asiassa väliintulijoina,

vastaavat kuitenkin omista oikeudenkäyntikuluistaan. Puolan tasavalta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta on näin ollen velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (yhdeksäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Kanne hylätään.**
- 2) **Vtesse Networks Ltd vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission sekä British Telecommunications plc:n oikeudenkäyntikulut.**
- 3) **Puolan tasavalta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Berardis

Czucz

Popescu

Julistettiin Luxemburgissa 5 päivänä marraskuuta 2014.

Allekirjoitukset

Sisällys

Asian tausta ²	2
Hallinnollinen menettely ²	2
Riidalainen päätös ³	3
Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset ⁴	3
Oikeudellinen arviointi ⁶	5
Tutkittavaksi ottaminen ⁶	5
Kannekirjelmän yhdenmukaisuus työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan kanssa ⁶	5
Riidalaista päätöstä koskeva kantajan asiavaltuus ⁷	6
Kantajan esittämien kanneperusteiden tutkittavaksi ottaminen sen asiavaltuus huomioiden ¹³	11
Pääasia ¹⁶	13
Kolmannen kanneperusteen ensimmäinen osa ¹⁷	13
– Alustavaa tutkintamenettelyä koskevat seikat ¹⁷	13
– Riidalaisen päätöksen sisältöä koskevat seikat ¹⁷	14
Kolmannen kanneperusteen toinen osa ¹⁸	14
Oikeudenkäyntikulut ¹⁹	15